

Postovani Ministri,
Vaše Ekselencije,
Dame i gospodo,
Drage kolege aktivisti,

Pre svega dozvolite mi da izrazim svoje veliko zadovoljstvo sto vidim da se ovako veliki broj predstavnika drzava okupio ovde u Irskoj. Sam broj prisutnih, dokazuje da je naša zajednička borba protiv ovog užasnog oružija, čije su glavne žrtve uglavnom civili i prečesto deca, uhvatila zamajac i dobila veliki značaj.

Trebalo bi da svi budemo veoma ponosni na ono što smo do sada postigli. Dobro se sećam kako je teško bilo kada je proces za zabranu kasetne municije bio u pvoju u Oslu. Međutim, na kraju nedelje, čak 46 država je prihvatilo deklaraciju iz Osla. Proces je rastao, postajao sve snažniji i na svakom sledećem sastanku od Lime preko Beča do Velingtona, sve više država mu se priključivalo. Danas je ovde prisutno xxx država da bi pregovaralo o ovom sporazumu i ja sam ubeđen da sve države i svi pojedinci u ovoj konferencionoj sali imaju zajednički cilj: da reše humanitarne probleme koje kasetne bombe prouzrokuju, da prilježno i ozbiljno pregovaraju i uspešno reše ovaj problem.

Pratio sam svaki sastanak u okviru ovog procesa. Na svakom od njih mogao sam da osetim kako raste podrška država, ali i javnosti. Prilazili su mi različiti ljudi, od parlamentaraca, preko novinara, političara pa do običnih porodičnih ljudi i svi oni su izrazili svoju podršku našem cilju, zabrani kasetne municije. Ovu veliku podršku demonstrira i jutrošnja predaja XXX potpisa irskom Ministru spoljih poslova sa zahtevom za totalnu zabranu kasetne municije. Nadam se da ih nećemo razočarati.

Ovo kažem, iako mi je bilo teško da slušam pojedine sastanke u okviru Oslo procesa. Mene je kao preživelog vređalo da čujem kako se neke države zalažu za isključenje širokog spektra kasetnih bombi iz ove zabrane, zato sto su na primer one „novije“ i „bolje“ i imaju mehanizam za samouništenje. Kasetne bombe se koriste više od pola veka, i iznova ne uspevaju da dostignu standarde koje obećavaju proizvođači i korisnici. Izgubio sam obe ruke i obe noge, sluh i vid mi je oštetila kasetna bomba, za koju se tvrdilo, kada je bila proizvedena, da je i „novija“ i „bolja“. Već u prvom zalivskom ratu stepen nepouzdanosti ovog oruzija je bio veoma visok.

Ipak, ova vrsta municije korišćena je i nekoliko godina kasnije u Jugoslaviji, pošto je već postojala u skladištima država. Zato je uništenje svih kasetnih bombi značajna deo predloženog sporazuma.

Bilo mi je teško da slušam i tvrdnje da su kasetne bombe nezamenljive u očuvanju života vojnika. Ne postoji dokaz za ovu tvrdnju. Nasuprot tome, činjenica je da su upravo mnogi vojnici povređeni u eskploziji kasetne bombe.

Sa stanovišta pirotehničara i bivšeg oficira Jugoslovenske armije, želim da naglasim da ne vidim nikagav razlog ni svrhu korišćenja kasetne municije. Svi mi znamo da kasetne bombe prilikom napada zahvataju veliku površinu i čak i pod pretpostavkom da se gađaju isključivo vojni ciljevi, uvek postoji mogućnost da njima bude zahvaćena velika površina civilnih područja, pošto one ne razlikuju civilne i vojne ciljeve. Kada jednom vidite, ko sto sam ja video, civilna područja, čitave zajednice, prekrivene stotinama i hiljadama neeksplozivnih kasetnih bombi, kao i uništena sredstva za život civila, tada više nema nikakvog opravdanja za njihovu upotrebu.

Kontaminirana područja zatim treba očistiti, što je skup i dugotrajan poduhvat. Stvarnost u Laosu, Vijetnamu i Kambodžiji govori nam da su potrebne decenije da se nakon konflikta dekontaminira područje i da to košta milione dolara. Pa, zašto ih onda koristiti?

Cilj Koalicije za zabranu kasetne municije u Dublinu je jasan: mi želimo da postignemo totalnu zabranu korišćenja, proizvodnje, skladištenja i transfera kasetne municije. Svi tipovi kasetnih bombi - bombi koje izazivaju neprihvatljivo stradanje civila, moraju biti zabranjeni. To mora biti učinjeno odmah! Mi ne možemo da prihvatimo tranzicioni period u kome bi države još neko vreme nakon zabrane mogle da koriste kasetne bombe. U skladu sa tim, bila bi sramota da sporazum dozvoli državama da svesno pomažu drugima pri korišćenju kasetnih bombi.

Štaviše, mi želimo da sporazum obuhvati i snažnu obavezu pomaganja žrtvama koja će doprineti značajnoj promeni stanja na terenu, kako bi pomoć bila pružena pojedincima i društvima.

Na kraju bih želeo da istaknem da smo u okviru Oslo procesa ove godine zaista mnogo napredovali. Ne samo da sporazum nije izgubio na snazi tokom procesa, već je čak u nekim segmentima kao što su pomoć ugroženima i raščišćavanje terena osnažen i poboljšan. CMC je generalno veoma zadovoljan predlogom glavnog sporazuma u obliku koji se nalazi pred vama. Ja lično i kao predstavnik CMC-a, želim da uputim apel svim državama kao i predsedavajućem ove konferencije, da podrže, pa čak i da ojačaju ovaj tekst u naredne dve nedelje pregovora. To će biti naporan i iscrpljujući posao, ali se nadam da ćete raditi na snaženju ovog sporazuma i da nikada nećete izgubiti iz vida zašto je on zaista neophodan: da spreči dalje žrtve kao što sam ja.

Hvala